

<http://www.luju.ro/supararile-activistilor-asociatiile-rezist-ale-lui-dragos-calin-alexandra-lancranjan-si-bogdan-pirlog-critica-noile-legi-ale-justitiei-propuse-de-ministrul-catalin-predoiu-este-evidenta-dorinta-puterii-executive-de-a-crea-un-sistem-judiciar-in-care-putere>

SUPARARILE ACTIVISTILOR – Asociatiile #rezist ale lui Dragos Calin, Alexandra Lancranjan si Bogdan Pirlog critica noile Legi ale Justitiei propuse de ministrul Catalin Predoiu: “Este evidenta dorinta puterii executive de a crea un sistem judiciar in care puterea de decizie este detinuta de conducerea Ministerului Public si de presedintii de instante, cu caracter discretionar si cu ignorarea CSM si a participarii colegiale la luarea deciziilor de interes”

Scris de George TARATA | Data: 27.06.2022 16:41

Asociatiile magistratilor activisti si #rezist critica proiectele de Legi ale Justitiei lansate in dezbatere publica saptamana trecuta de Ministerul Justitiei. Este vorba despre **Asociatia Forumul Judecatorilor, condusa de judecatorul Dragos Calin (foto stanga)** de la Curtea de Apel Bucuresti, **Asociatia Miscarea pentru Apararea Statutului Procurorilor a procuroarei DNA Alexandra Carmen Lancranjan (foto centru)** si **Asociatia Initiativa pentru Justitie a procurorului militar Bogdan Prilog (foto dreapta)**.

Intr-un comunicat comun de presa dat publicitatii luni, 27 iunie 2022, cele trei asociatii ale magistratilor activisti acuza ca noile Legi ale Justitiei devoaleaza dorinta politicului de a crea un sistem judiciar in care puterea de decizie sa fie detinuta de conducerea Ministerului Public si de presedintii de instante, cu caracter discretionar si cu ignorarea CSM si a participarii colegiale la luarea deciziilor de interes. Cele trei asociatii acuza ca proiectele de legi (**Legea privind statutul magistratilor – [click aici pentru a o citi](#), Legea privind organizarea judiciara – [click aici pentru a o citi](#), Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii - [click aici pentru a o citi](#)) contin modificari despre care rapoartele MCV (rapoarte intocmite de birocratii de la Bruxelles pe baza informatiilor oferite de tabara #rezist din Romania, amintim noi) au precizat ca trebuie suspendare, dar si noi reglementari care nu se justifica.**

Iata comunicatul de presa al asociatiilor magistratilor activisti:

“Observatii privind „legile justitiei” (noile proiecte)

Observatii generale

– proiectele au pastrat multe din modificarile aduse legilor justitiei in anul 2018, desi in raportul MCV din

acelasi an s-a recomandat suspendarea aplicarii acestora. Expunerile de motive ale proiectelor nu ofera nicio justificare pentru aceasta decizie;

– in plus, proiectele contin numeroase reglementari noi care nu se justifica prin eliminarea modificarilor care au fost aduse legilor justitiei in anul 2018. Expunerile de motive ale proiectelor nu ofera explicatii pentru niciuna din aceste noutati, in sensul de a se arata motivele care le-au justificat, consultarile din care a reiesit necesitatea lor, studiile de impact care le-au fundamentat sau estimarile privind efectele pe termen mediu si lung;

– ca o observatie generala, dupa dezbaterrea publica nu s-a intocmit un raport din care sa rezulte ce propuneri s-au primit si din partea cui, care dintre acestea au fost admise/respinse, si pentru ce motive;

– in concluzie, nici pentru omisiunile si nici pentru noutatile din aceste proiecte nu se justifica care este intentia legiuitorului si nici daca ea corespunde cu nevoile sistemului judiciar. Pentru aceste motive proiectele sunt opace, iar aplicarea lor este in multe situatii imprevizibila;

– este inasa evidenta dorinta puterii executive de a crea un sistem judiciar in care puterea de decizie este detinuta de conducerea Ministerului Public si de presedintii de instante, cu caracter discretionar si cu ignorarea CSM si a participarii colegiale la luarea deciziilor de interes.

1. Compunerea colegiilor de conducere la instante si la parchete (art.54, art.107 din Legea privind organizarea judiciara)

Colegiul de conducere devine un organism pur formal menit sa valideze, in realitate, deciziile presedintilor/vicepresedintilor de instanta si ale conducatorilor unitatilor de parchet. Presedintele instantei, beneficiind de ajutorul vicepresedintilor si al presedintilor de sectie, are rolul de a conduce activitatea administrativa a instantei, aducand la indeplinire hotararile colegiului de conducere, care este un organ de conducere cu competenta determinata. in principiu, presedintele instantei, vicepresedintii si presedintii de sectie au un rol primordial executiv, rolul decizional revenind colegiului de conducere al instantei. Impunand in acest mod componenta colegiului de conducere (presedinte, vicepresedinti, presedintii de sectii si doar 2 judecatori alesi pe o perioada de trei ani), este evident ca, in luarea hotararilor care privesc organizarea instantei, numarul judecatorilor

din conducere va fi intotdeauna superior numarului celor alesi democratic de judecatorii instantei. in plus, judecatorii care trebuie sa aduca la indeplinire hotararile Colegiului (vicepresedintii, presedintii de sectie) sunt in acelasi timp judecatorii care il ajuta pe presedinte in activitatea manageriala. Astfel, functia de executie se va confunda cu functia decizionala, presedintele si echipa sa preluand efectiv orice atribut decizional in cadrul instantei, cu consecinta ca echipa manageriala sa puna in opera si sa aduca la indeplinire propriile hotarari. Or, componenta decizionala ar trebui sa revina tuturor judecatorilor si sa poata fi exercitata prin reprezentanti democratic alesi.

Expunerea de motive privind Legea organizarii judiciare, prin raportare la Avizul nr. 19 (2016), aferenta proiectului, contine o pseudoargumentatie: in timp ce Avizul se refera la rolul presedintilor in functionarea instantei, atributiile colegiului de conducere, asa cum reies din prevederile prezentei legi, privesc organizarea si conducerea instantei, adica chestiuni diferite.

'Astfel cum se subliniaza in Avizul nr. 19 (2016) – Rolul presedintilor de instante – al Consiliul Consultativ al Judecatorilor Europeni (CCJE), Presedintii instantelor sunt responsabili de asigurarea bunei functionari a instantei, inclusiv de managementul personalului, al resurselor materiale si al infrastructurii acesteia. Este esential ca acestia sa dispuna de competentele si de resursele necesare pentru a indeplini aceasta indatorire in mod eficient. De asemenea, presedintii instantelor ar trebui sa aiba competenta de a infiinta in cadrul acestora unitati sau diviziuni organizatorice, precum si posturi sau pozitii individuale, pentru a raspunde diverselor nevoi legate de activitatea instantelor judecatoresti. Atunci cand presedintii instantelor intentioneaza sa faca schimbari semnificative in organizarea instantei, judecatorii trebuie sa fie consultati'.

Or, se confunda atributiile colegiului de conducere cu cele ale adunarii generale a judecatorilor, din moment ce Avizul prevede obligativitatea consultarii judecatorilor (care se realizeaza in adunari generale), nu a colegiului de conducere. Din lectura acestui text se desprinde o concluzie contrara: intentia sa este de a diminua puterea discreționara a presedintelui, nu de a o spori.

Acest aspect a fost avut in vedere la edictarea Notei de fundamentare a Legii nr. 247/2005 privind reforma in domeniile proprietatii si justitiei, precum si unele masuri adiacente, componenta colegiilor de conducere a fost schimbata din urmatoarele ratiuni:

'Schimbarea componentei colegiilor de conducere ale instantelor si parchetelor reprezinta un alt aspect important de mentionat, masura fiind instituita in vederea asigurarii accesului mai larg al judecatorilor si procurorilor la procesul decizional din cadrul institutiei in care isi desfasoara activitatea.

Astfel, pe langa stabilirea unui mandat de 3 ani pentru colegiile de conducere, din componenta acestora vor face parte presedintele instantei si un numar de judecatori sau procurori reprezentativ la nivelul fiecarei categorii de instante si parchete. In reglementarea actuala, colegiul de conducere era format, preponderent, din judecatori sau procurori cu functii de conducere, ceea ce nu asigura, in realitate, un acces democratic si extins al judecatorilor si procurorilor la procesul de luare a deciziilor. Ca urmare a alegerii lor de catre adunarile generale, a fost stabilita si posibilitatea revocarii colegiilor de conducere de catre cei care le-au ales, in cazul exercitarii necorespunzatoare a atributiilor.

Modificarea componentei colegiilor de conducere a fost gandita in corelare cu atribuirea unor atributii suplimentare celor prevazute in prezent, atributii care sunt, la momentul actual in competenta conducatorilor instantelor si parchetelor. Astfel, colegiile de conducere vor stabili compunerea completelor de judecata la inceputul fiecarui an, precum si componenta sectiilor si completelor specializate. Se realizeaza, astfel, o responsabilizare a rolului conducatorului instantei sau parchetului, acela de a aduce la indeplinire masurile dispuse de reprezentantii membrilor acestora.'

Prin urmare, revenirea la componenta anterioara modificarilor din Legea nr. 247/2005 este de natura a afecta tocmai ideea democratizarii deciziei/conducerii in instantele de judecata si parchete si de a asigura o contrapondere in raport de atributiile magistratilor care ocupa o functie de conducere. Includerea de drept in colegiul de conducere a tuturor acestor persoane si alegerea a unui numar foarte mic de alti magistrati in adunarea generala este de natura a transforma practic colegiile de conducere in echipa de suport a presedintilor de instanta, devenind un fel de formalitati administrative inutile.

Pentru a evita ocuparea pe perioada nelimitata a unui loc in colegiu de aceiasi judecatori, se impune limitarea mandatelor membrilor alesi ai colegiului, astfel incat toti judecatorii sa fie incurajati si motivati sa participe la luarea deciziei. Tot astfel, se evita crearea unor centre de decizie motivate de interese partinitoare.

Fata de o reprezentativitate de 1/3, una de 1/5 este firava, neproportionala si nejustificata, concentrand, in cadrul mai multor instante, puterea executiva si decizionala in mana unei singure persoane. Forma legii anterioara intrarii in vigoare a Legii nr. 207/2018 prevedea ca numai in situatia unor instante (judecatorii/tribunale specializate) cu un numar de 3 judecatori sau mai mic atributiile Colegiului se exercitau de presedintele instantei. Mentinerea modificarii aduse prin Legea nr. 207/2018 nu isi are nicio justificare in a elimina un organ ales democratic.

Includerea de drept in colegiul de conducere a vicepresedintelui nu respecta echilibrul care trebuie mentinut cu privire la deciziile ce trebuie luate intr-o instanta potrivit legii, cu atat mai mult cu cat presedintele propune vicepresedintele si celelalte persoane din conducerea instantei.

Trebuie acordata judecatorilor din fiecare instanta libertatea de a decide care sunt judecatorii ce ii vor reprezenta in colegiul de conducere pentru ca in acest fel, actiunile conducerii instantei vor fi tinute in echilibru prin intermediul colegiului de conducere ales majoritar de judecatorii care activeaza in instanta. Aceasta modalitate de desemnare a judecatorilor din colegii constituie o garantie importanta ca masurile sunt luate obiectiv si se evita astfel orice aparenta de impartialitate cu privire la solutiile adoptate.

Aspecte similare sunt valabile si in privinta parchetelor. Includerea de drept in colegiul de conducere a prim-adjunctului si adjunctului acestuia si a procurorilor sefi sectie nu respecta echilibrul care trebuie mentinut cu privire la deciziile ce trebuie luate intr-un parchet potrivit legii. Trebuie acordata procurorilor libertatea de a decide care sunt procurorii ce ii vor reprezenta in colegiul de conducere. in acest fel, actiunile conducerii vor fi tinute in echilibru prin intermediul colegiului de conducere ales majoritar de procurorii care activeaza. Aceasta modalitate de desemnare a procurorilor din colegii constituie o garantie importanta ca masurile sunt luate obiectiv si se evita astfel orice aparenta de lipsa de impartialitate cu privire la solutiile adoptate.

2. Lipsa unei reorganizari reale a Inspectiei Judiciare. Toti inspectorii selectati sub imperiul reglementarii anterioare, de un inspector-sef cu puteri nelimitate, vor ramane in functii. Mandatul inspectorilor judiciari trebuie sa fie de maxim 4 ani si sa nu poata fi reinnoit. (Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii)

In arhitectura activitatilor de inspectie judiciara, inspectorul-sef dispune de atributii-cheie, care au fost consolidate prin modificarile din anul 2018: numeste inspectorii judiciari, desemneaza inspectorii cu functii de conducere, gestioneaza activitatea Inspectiei Judiciare si procedurile disciplinare, organizeaza repartizarea dosarelor, stabileste domeniile specifice de activitate cu privire la care se exercita controlul, este principalul emitent de instructiuni/ordine si are capacitatea de a initia el insusi o procedura disciplinara sau de a aviza/confirma solutia de clasare a sesizarii data de un inspector in cadrul verificarilor prealabile.

Prin aceste modificari, Inspectia Judiciara a devenit, practic, o autoritate publica de tip piramidal, unica in cadrul sistemului judiciar, aflata la dispozitia unei singure persoane, cu o putere discretionara extinsa (inclusiv in adoptarea cadrului normativ organizatoric, confirmarea/infirmarea deciziilor inspectorilor judiciari etc.). In aceasta structura, magistratii (judecatori si procurori) numiti inspectorii judiciari de inspectorul-sef sunt pe deplin subordonati acestuia, cu riscul de a fi afectata in substanta independenta lor functionala.

In baza hotararii Marii Camere a Curtii de Justitie a Uniunii Europene pronuntata in cauzele conexate C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 si C-397/19, toate Rapoartele MCV vor trebui luate in considerare in mod corespunzator de Romania, tinand seama de cerintele principiului cooperarii loiale prevazut la articolul 4 alineatul (3) din TUE. in acest temei, nu vor mai putea fi ignorate de nicio autoritate publica interna din Romania.

Raportul MCV din noiembrie 2018 a evidentiat preocupari serioase cu privire la Inspectia Judiciara: recurenta cu care au fost initiate proceduri disciplinare impotriva magistratilor care se opuneau in mod public directiei urmate de reforma sistemului judiciar, divulgările de documente in presa (utilizate apoi de politicieni pentru a ataca institutiile judiciare) si prelungirea mandatului conducerii de catre guvern. Raportul din noiembrie 2018 a recomandat: 'Numirea imediata, de catre Consiliul Superior al Magistraturii, a echipei interimare de conducere a Inspectiei Judiciare si numirea, in termen de trei luni, prin concurs, a unei noi conduceri a Inspectiei Judiciare'.

Critici sunt reluate in Raportul MCV dat publicitatii la data de 08.06.2021, la Obiectivul de referinta 1: independenta sistemului judiciar si reforma sistemului judiciar – Inspectia Judiciara, mentionandu-se clar urmatoarele:

'Anii 2018 si 2019 au fost marcati de controverse cu privire la abordarea CSM fata de functia de inspector-sef, intrucat CSM a prelungit efectiv durata mandatului inspectorului-sef in exercitiu, in pofida controverselor legate de o prelungire provizorie, sub forma interimatului, pe baza unei ordonante de urgenta a guvernului. Curtea de Justitie a UE a fost sesizata cu o cerere de decizie preliminara privind compatibilitatea cu articolul 2 si cu articolul 19 alineatul (1) din TUE a competentei guvernului de a efectua in cadrul Inspectiei Judiciare numiri interimare in functii de conducere responsabile cu desfasurarea procedurilor disciplinare impotriva judecatorilor si a procurorilor. in hotararea sa din 18 mai 2021, CJUE a statuat ca o reglementare nationala nu poate sa dea nastere unor indoieli cu privire la faptul ca prerogativele unui organ judiciar insarcinat cu efectuarea cercetarilor disciplinare si cu exercitarea actiunii disciplinare impotriva judecatorilor si a procurorilor ar putea fi utilizate ca instrument de presiune asupra activitatii respectivilor judecatori si procurori sau de control politic al acestei activitati. Curtea a statuat ca o reglementare nationala este de natura sa dea nastere unor astfel de indoieli atunci cand are ca efect, fie si cu titlu provizoriu, sa permita guvernului statului membru in cauza sa faca numiri in functiile de conducere ale organului care are misiunea de a efectua cercetarile disciplinare si de a exercita actiunea disciplinara impotriva judecatorilor si a procurorilor cu incalcarea procedurii ordinare de numire prevazute de dreptul national. Hotararea reconfirma scopul recomandarii din 2018. Autoritatile care supravegheaza Inspectia Judiciara, in special CSM, vor trebui sa tina seama in mod corespunzator de hotarare, si in lumina preocuparilor repetate exprimate cu privire la activitatea Inspectiei Judiciare.

In ultimii ani, institutiile judiciare, inclusiv CSM, au scos in evidenta existenta unor preocupari legate de lipsa de raspundere a Inspectiei Judiciare, mentionand proportia ridicata a dosarelor inaintate in instanta de Inspectie, respinse in cele din urma in instanta, concentrarea tuturor proceselor decizionale in cadrul atributiilor inspectorului-sef si limitele competentelor de supravegheare ale CSM. Pe plan mai general, aceste evolutii au ridicat semne de

intrebare cu privire la masura in care noile dispozitii ale legilor justitiei privind numirea conducerii Inspectiei Judiciare si raspunderea acesteia ofera garantii suficiente si asigura echilibrul corect intre judecatori, procurori si CSM. Noile proiecte de legi ale justitiei din martie 2021, cu privire la care ministrul justitiei a solicitat avizul CSM, modifica dispozitiile privind numirea inspectorului-sef si al inspectorului sef-adjunct, precum si mecanismele de control referitoare la activitatea Inspectiei Judiciare, conferind CSM competente de supraveghere sporite si implicand Institutul National al Magistraturii in concursurile pentru ocuparea posturilor din cadrul Inspectiei Judiciare. In perioada de raportare, conform informatiilor furnizate de institutiile judiciare, s-a inregistrat o reducere generala a activitatii Inspectiei Judiciare si anume, mai putine proceduri disciplinare din oficiu care ridica semne de intrebare cu privire la obiectivitate. Cu toate acestea, exista in continuare cazuri care au dat nastere unor preocupari cu privire la cercetarile disciplinare si sanctiunile severe aplicate magistratilor care critica eficienta si independenta sistemului judiciar. Printre exemple se numara procedurile disciplinare cu propunerea de suspendare preventiva din functie pana la finalizarea cercetarii disciplinare si decizia adoptata de CSM impotriva judecatorilor din asociatiile magistratilor care s-au impotrivit schimbarilor din perioada 2017-2019 ce constituiau regrese si au inaintat Curtii de Justitie a Uniunii Europene cereri de decizie preliminara (cercetarea disciplinara se refera la pretinsele conversatii de grup divulgate din cadrul unui grup privat creat pe o retea de socializare).'

Raportul din 2021 privind statul de drept (Capitolul consacrat situatiei statului de drept din Romania), publicat de Comisia Europeana, a luat act de inceperea cercetarii disciplinare pentru savarsirea abaterii disciplinare reprezentand exercitarea functiei cu rea-credinta sau grava neglijenta, daca fapta nu intruneste elementele constitutive ale unei infractiuni, fata de un judecator de la Curtea de Apel Pitesti, ca urmare a aplicarii intr-un litigiu, la 7 iunie 2021, a hotararii Curtii de Justitie a Uniunii Europene din 18 mai 2021, pronuntata in cauzele conexe C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 si C-397/19, Asociatia Forumul Judecatorilor din Romania si altii. In principiu, o procedura disciplinara este incompatibila cu normele dreptului Uniunii Europene, daca afecteaza esenta procedurii reglementate de articolul 267 TFUE si, odata cu aceasta, chiar fundatia Uniunii in sine, avand un efect disuasiv asupra oricarui magistrat roman chemat sa aplice normele obligatorii ale dreptului Uniunii Europene, inclusiv jurisprudenta Curtii de Justitie a Uniunii Europene, in temeiul art.148 din Constitutia Romaniei.

Un organ insarcinat cu deschiderea procedurilor disciplinare, precum Inspectia Judiciara, ar trebui cel putin sa demonstreze un anumit grad de independenta operationala si de ancheta.

Prin urmare, avand in vedere organizarea actuala, este necesara reformarea reala a Inspectiei Judiciare cu inlaturarea functionarii pe sistem ierarhic subordonat. Fiecare inspector judiciar trebuie sa fie independent in emiterea solutiilor, cauzele trebuie repartizate aleatoriu, iar accesarea pe posturile de inspector judiciar (procuror sau judecator) trebuie sa opereze pe baza de examen sustinut pe criterii obiective si meritocratice. Doar astfel vor fi inlaturate suspiciunile privind 'fabricarea de dosare' pentru anumiti magistrati considerati incomozi de grupuri de interese care au in subordine parti din mass-media sau care doresc controlarea sistemului judiciar.

Ca ultim remediu, Asociatia Forumul Judecatorilor din Romania, Asociatia Miscarea pentru Apararea Statutului Procurorilor si Asociatia Initiativa pentru Justitie au solicitat, in cursul anului 2021, desfiintarea Inspectiei Judiciare si crearea a doua structuri de inspectie judiciara cu personalitate juridica distincta, una pentru judecatori si,

respectiv, alta pentru procurori.

3. Posibilitatea atacarii de Inpectia Judiciara a solutiilor de respingere a actiunilor disciplinare pronuntate de sectiile disciplinare ale CSM este contrara principiilor dezvoltate de Comisia de la Venetia. (Art.53 alin.3 din Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii)

O atare solutie legislativa este contrara avizelor Comisiei de la Venetia si duce la posibilitatea hartuirii magistratilor si dupa solutia favorabila a sectiilor disciplinare (a se vedea cazul Kovesi; dupa 5 actiuni disciplinare respinse, a trebuit sa se prezinte si in fata ICCJ in recursurile IJ).

'[...] Odata ce comisia de disciplina a Consiliului Judiciar Suprem a decis in favoarea judecatorului, aceasta decizie ar trebui sa fie definitiva. [...]' (CDL-AD(2002)015, Avizul privind proiectul de lege privind modificarile la Legea sistemului judiciar din Bulgaria, §5)

Articolul 40 prevede ca deciziile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi atacate la Curtea Suprema de Justitie de persoanele care au depus plangeri, de inspectia judiciara sau de judecatorul in cauza. Nu este clar de ce inspectia judiciara ar trebui sa poata face apel. Apelul ar trebui permis partilor interesate – reclamantului si judecatorului in cauza.' (CDL-AD(2014)006, Avizul comun al Comisiei de la Venetia, al Directiei pentru Drepturile Omului (DHR) din cadrul Directiei Generale Drepturile Omului si Statul de Drept a Consiliului Europei si al Oficiului pentru Institutii Democratice si Drepturile Omului (OSCE/ODIHR) privind proiectul de lege privind raspunderea disciplinara a judecatorilor din Republica Moldova, §§81, 84)

Trebuie prevazuta prescriptia raspunderii disciplinare si dupa exercitarea actiunii, deoarece in prezent raspunderea disciplinara dupa exercitarea actiunii disciplinare este imprescriptibila, precum infractiunea de omor (art.55)

4. Lipsa reglementarii unui termen de prescriptie in ceea ce priveste raspunderea disciplinara in ipoteza in care a fost exercitata actiunea disciplinara (Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii)

In prezent dispozitiile legale prevad un termen de prescriptie in ceea ce priveste raspunderea disciplinara doar prin raportare la perioada anterioara exercitarii actiunii disciplinare. De la momentul trimiterii cauzei in instanta disciplinara, in lipsa unei dispozitii exprese, procedura poate sa fie prelungita sine die, aspect de natura sa afecteze in mod direct cariera magistratului si securitatea raporturilor juridice si sa constituie o forma de presiune neacceptata intr-o societate democratica.

In prezent, cu exceptia unor infractiuni de o gravitate deosebita, spre exemplu omorul, inclusiv raspunderea penala are un termen de prescriptie indiferent de etapa procesuala in care se afla cauza.

Este imperios necesar sa fie prevazut in lege termenul de prescriptie general si special pentru tragerea la raspundere disciplinara a magistratului, fara a exista o viziune diferita in functie de exercitarea actiunii disciplinare sau nu. Un termen rezonabil pentru prescriptia generala ar fi 3 ani cu posibilitatea intreruperii lui si continuarii procedurilor pana la un maxim de 6 ani.

5. Prezenta presedintilor de instanta in procesul de evaluare a judecatorilor de la acea instanta (silimar pentru parchete) (Art.90 din Legea privind statutul magistratilor)

Propunem excluderea presedintilor de instanta, a vicepresedintilor sau presedintilor de sectii din procesul de evaluare (similar pentru parchete) si modificarea procedurii in sensul existentei unei comisii de evaluare echidistanta si independenta, acest aspect fiind de natura sa asigure caracterul obiectiv al procesului de evaluare.

Referitor la procedurile de evaluare a judecatorilor, Comisia de la Venetia a stabilit urmatoarele:

'[...] Aceasta dispozitie pare problematica, intrucat defineste presedintele instantei drept o figura centrala in procesul de evaluare a judecatorilor. Acest lucru nu numai ca poate duce la un conflict de interese, dar si la abuzuri, limitand independenta individuala a judecatorilor.' (CDL-AD (2013)015, Aviz cu privire la proiectul de lege privind instantele din Bosnia si Hertegovina, par.66)

'Este important ca sistemul de evaluare sa nu fie nici folosit, nici considerat a fi folosit ca un mecanism de subordonare sau influentare a judecatorilor.' (CDL-AD (2013)015, Aviz cu privire la proiectul de lege privind instantele din Bosnia si Hertegovina, par.68)

'O alta sursa de ingrijorare este partea din Lege referitoare la evaluarea activitatii de catre presedintii de instante. Se pare ca presedintii de instante sunt notati mai ales pe baza activitatii judecatorilor obisnuiti. Acest lucru ii poate impinge pe presedinti sa devina 'caini de supraveghere a productivitatii' in cadrul instantelor lor si, in cele din urma, poate submina independenta judiciara.' (CDL-AD(2015)042, Avizul privind legile privind raspunderea disciplinara si evaluarea judecatorilor din Fosta Republica Iugoslava a Macedoniei, §106)

'[...] [U]tilizarea judecatorilor in functie pentru a-si evalua colegii are potentialul de a provoca dificultati. Poate duce la relatii personale proaste intre colegi si poate submina si mai mult moralitatea sistemului judiciar. Invers, atunci cand judecatorii primesc evaluari favorabile, se pot aduce acuzatii de favoritism. Exista pericolul ca un astfel de sistem sa nu aiba credibilitate.' (CDL-AD(2014)007, Avizul comun privind proiectul de lege de modificare si completare a codului judiciar (sistemul de evaluare pentru judecatori) din Armenia, §§62, 67, 69-70 si 75)

6. Impunerea criteriului de evaluare a judecatorilor constand in numarul hotararilor modificate/desfiintate/casate din motive imputabile (Anexa nr. 1 – I. Indicatori de evaluare a performantelor profesionale pentru judecatori – Eficienta activitatii – Legea privind statutul magistratilor)

Prin impunerea criteriului de evaluare constand in numarul hotararilor modificate/desfiintate/casate din motive imputabile se incalca principiul independentei functionale a judecatorilor.

Asa cum arata constant Comisia de la Venetia, criteriile care stau la baza analizei hotararilor si a evaluarii conduitei nu pot argumenta promovarea meritocratica in functii de executie a judecatorilor.

'Evaluările periodice ale performantelor unui judecator sunt instrumente importante pentru ca judecatorul sa-si imbunatateasca activitatea si pot, de asemenea, sa serveasca drept baza pentru promovare. Este important ca evaluarea sa fie, in primul rand, calitativa si sa se concentreze asupra competentelor profesionale, personale si sociale ale judecatorului. Nu ar trebui sa existe nicio evaluare pe baza continutului deciziilor si solutiilor, nici tinand

seama de criterii cantitative cum ar fi numarul de achitari sau casari, care ar trebui evitate ca baza standard pentru evaluare.' (CDL-AD (2011)012, Aviz comun al Comisiei de la Venetia si OSCE/Biroul pentru Institutii Democratice si Drepturile Omului referitor la legea constitutionala privind sistemul judiciar si statutul judecatorilor din Kazahstan, par.55).

Consiliul Consultativ al Judecatorilor Europeni (CCJE), prin Avizul nr. 17 (2014) asupra evaluarii activitatii judecatorilor, calitatii justitiei si respectarii independentei sistemului judiciar, a stabilit (pct.6) ca: 'regula de baza pentru orice evaluare individuala a judecatorilor trebuie sa fie respectul deplin al independentei judiciare. Atunci cand o evaluare individuala are repercusiuni asupra promovarii, salariului sau pensiei judecatorului si chiar determina revocarea sa, judecatorul evaluat risca sa nu faca dreptate bazandu-se pe interpretarea obiectiva a faptelor si a dreptului, ci sa actioneze astfel incat sa faca pe placul evaluatorilor. Prin urmare, evaluarea judecatorilor de catre membrii puterii legislative sau executive a statului este extrem de problematica. Cu toate acestea, chiar daca evaluarea este realizata de alti judecatori, amenintarea la adresa independentei judecatorilor nu poate fi exclusa in intregime. Independenta presupune nu numai sa te afli la adapostul unei influente nepotrivite din afara, ci si sa te sustragi influentei nepotrivite care poate decurge in anumite situatii din atitudinea altor judecatori, inclusiv presedintii instantelor.'

Incalcarea in mod grav a principiului independentei functionale a judecatorilor rezulta evident si din statuarile urmatoare ale Comisiei de la Venetia: Criteriile de evaluare trebuie aplicate cu prudenta: 'Daca ar trebui sa existe o masurare a sarcinilor de lucru, ar trebui sa existe sisteme pentru a evalua dificultatea diferitelor dosare. (...) Simpla numarare a dosarelor solutionate este bruta si poate fi complet inselatoare. Cel mult, o astfel de masurare poate servi ca instrument util pentru a indica o posibila problema, dar nu poate face mai mult, si cu siguranta nu ar trebui sa fie determinantul unei probleme.

Masurarea 'respectarii termenelor procedurale' (...) poate indica din nou o posibila problema, dar este important ca judecatorul sa aiba posibilitatea de a explica orice aparente deficiente in acest sens.

Masurarea 'stabilitatii actelor judiciare' (...) este discutabila. In mod efectiv inseamna numararea cailor de atac admise. O astfel de evaluare ar trebui evitata deoarece implica o ingerinta in independenta judecatorului. (...) in cazul in care o hotarare este desfiintata in apel, cine poate sa spuna ca instanta de fond a gresit si instanta de apel a procedat corect? Decizia judecatorului primei instante anulata de curtea de apel ar putea fi sustinuta ulterior de decizia Curtii de Casatie, a Curtii Constitutionale sau a Curtii Europene a Drepturilor Omului. (...)

Propunerea (...) de a masura durata medie a solutionarii cauzelor este inadecvata din motive similare cu cele mentionate mai sus (...). Cine poate spune ca un judecator care se apleaca mai mult asupra unei cauze nu face o

treaba mai temeinica decat colegul mai rapid? (...) Judecatorul care incearca sa respecte aceste termene ar putea fi tentat sa nu ia in considerare ceea ce in mod normal ar fi necesar in temeiul legii si in interpretarea sa.

(...) 'Calitatea motivarii' (rationamentului) este adesea o problema in noile democratii, si ar trebui promovata un rationament coerent. Argumentarea logica, claritatea si alte aspecte sunt de interes si sunt tratate in Avizul nr. 11 al CCJE privind calitatea deciziilor judiciare. (...) – CDL-AD(2014)007, Joint opinion on the draft law amending and supplementing the judicial code (evaluation system for judges) of Armenia, §§37-39, 43, 49;

'Interpretarea legala data de un judecator in contrast cu jurisprudenta stabilita nu ar trebui sa devina, in sine, un motiv de sanctionare disciplinara, daca nu este facuta cu rea-credinta, cu intentia de a aduce beneficii sau prejudicii unei parti din proces, sau din neglijenta grava. in timp ce judecatorii din instantele inferioare ar trebui sa respecte, in general, jurisprudenta stabilita, acestora nu ar trebui sa li se interzica contestarea ei, daca in hotararea lor considera necesar sa faca acest lucru.' (CDL-AD(2014)006, Avizul comun al Comisiei de la Venetia si al Directiei pentru Drepturile Omului (DHR) din cadrul Directiei Generale pentru Drepturile Omului si Statul de Drept a Consiliului Europei si al Oficiului pentru Instituti Democratice si Drepturile Omului (OSCE/ODIHR) privind proiectul de lege privind raspunderea disciplinara a judecatorilor din Republica Moldova, §22. A se vedea si CDL-AD(2015)042, Avizul privind legile privind raspunderea disciplinara si evaluarea judecatorilor din 'Fosta Republica Iugoslava a Macedoniei', §44)

'20 de puncte pot fi obtinute de un judecator dintr-un alt tip de evaluare, descris la articolul 104 al treilea paragraf: este o evaluare a calitatii rationamentului juridic din 10 hotarari (5 selectate aleatoriu si 5 selectate de judecatorul insusi). Aceasta evaluare este facuta de o comisie formata din trei membri, compusa din judecatori ai instantei superioare trasi la sorti. Acesta este un model interesant; cu toate acestea, o astfel de evaluare ar trebui sa se aplice doar la aspecte precum stilul si claritatea redactarii, si sa nu puna la indoiala validitatea deciziilor luate de judecator.' (CDL-AD(2018)022, Avizul privind legea de modificare a Legii Consiliului Judiciar si legea de modificare a Legii instantelor din „Fosta Republica Iugoslava a Macedoniei”, §49)

7. Lipsa unui rol central acordat Sectiei pentru procurori a CSM in numirea procurorilor de rang inalt in functii de conducere (Art.148 si urm. din Legea privind statutul magistratilor)

'44. In evaluarea mecanismelor de numire existente, Comisia de la Venetia a acordat o atentie aparte echilibrului necesar intre nevoia de legitimitate democratica a numirii conducatorului parchetului, pe de o parte, si exigenta de depolitizare, pe de alta parte. Din aceasta perspectiva, in opinia sa, un mecanism de numire cu implicarea puterii executive si/sau legislative are avantajul de a conferi legitimitate democratica numirii procurorului sef. Totusi, intr-o astfel de situatie, sunt necesare garantii suplimentare pentru a diminua riscul de politizare a procuraturii. Ca si in

cazul numirilor judecatorilor, desi sunt posibile diferite mecanisme practice, implicarea efectiva a unui consiliu judiciar (sau a unui consiliu pentru procurori), daca o astfel de structura exista, este esentiala, reprezentand o garantie de neutralitate si de expertiza profesionala, apolitica.' (Comisia de la Venetia, Avizul preliminar emis la 13 iulie 2018 privind modificarile aduse legilor justitiei din Romania)

Recomandarile tuturor institutiilor internationale au fost in sensul ca numirea si revocarea in functiile cele mai inalte din parchete sa se efectueze printr-o procedura transparenta si bazata pe criterii obiective, in cadrul careia Consiliului Superior al Magistraturii sa i se acorde un rol mai important.

Subliniem faptul ca intarirea sistemului de control si echilibru din cadrul procedurilor de numire a procurorilor in cele mai inalte functii din Ministerul Public nu se poate baza numai pe buna-credinta a unui/unor politician/politicieni.

Se mentine un numar extrem de mare de categorii de functii in cadrul PiCCJ, DNA si DIICOT in care numirea este politica. Mentinerea unui sistem de numire politica a sefilor de sectie nu este justificata, cu atat mai mult cu cat acestia continua sa lucreze efectiv in dosare, ceea ce genereaza riscul ca un politician plasat intr-o pozitie cheie in stat sa influenteze cursul unei anchete penale prin impunerea numirii procurorului sef sectie.

8. Posibilitatea delegarii procurorilor la o alta unitate de parchet, fara acordul lor, pentru o perioada de pana la 30 de zile, incalca principiile stabilitatii si independentei (Art.179 alin.3 din Legea privind statutul magistratilor)

O atare dispozitie deschide posibilitatea inlaturarii procurorilor incozosi de la instrumentarea anumitor cauze prin delegarea lor la o alta unitate de parchet, fara acordul procurorului, pentru o perioada de pana la 30 de zile. Nu exista vreo limita a numarului de astfel de delegari, fiind posibila delegarea unui procuror, din 30 in 30 de zile, dintr-un colt in altul al tarii, pentru intreaga sa cariera, afectandu-i-se inclusiv viata de familie. Un astfel de instrument, mai ales ca in prezentul proiect de lege procurorul general al PiCCJ dispune discretionar delegarea, reprezinta un instrument de presiune extrema ce poate fi exercitat asupra unui procuror, creandu-se un sistem strain unui stat de drept in care un procuror poate fi presat sa altereze cursul unor anchete de teama sa nu fie 'relocat' discretionar.

Nu sunt stabilite criterii de desemnare a procurorului/judecatorului care va fi delegat impotriva vointei lui, in conditiile in care nu este exclus ca in parchet/instanta sa fie mai multi procurori/judecatori care ar putea fi delegati;

principiul stabilitatii procurorilor/inamovibilitatii judecatorului impune sa existe criterii obiective, care sa excluda arbitrariul. O astfel de delegare nu rezolva deficitul de personal din parchetul/instanta in care se face delegarea, 30 de zile sunt insuficiente pentru acomodarea cu activitatea din parchet/instanta, pentru studierea dosarelor.

Este necesara reformularea art.3 alin.2 din Lege, pentru a nu mai exista posibilitatea delegarii fara acord, instrument de natura a incalca principiile stabilitatii si independentei.

'Problema detasarii priveste intotdeauna, pe de-o parte, nevoia rezolvarii problemelor functionale prin alocarea eficienta a resurselor umane – uneori impotriva vointei persoanelor in cauza – pentru a asigura indeplinirea sarcinilor [...] si, pe de alta parte, interesul legitim al persoanelor implicate si evitarea potentialului abuz. [...] [D]etasarea fortata trebuie abordata cu atentie, deoarece poate pune in pericol independenta celui aflat in functie.'
(CDL-AD(2008)005, Avizul privind proiectul de amendamente la Legea Procurorului din Muntenegru, §45)

9. Largirea nejustificata a sferei de influenta a Procurorului General al Romaniei in privinta numirii/revocarii procurorilor la DNA si DIICOT, detasarii si delegarii procurorilor in functii. Aprobarea prin ordin al ministrului justitiei a regulamentelor de ordine interioara (Art.179 alin.3 din Legea privind organizarea judiciara)

Detasarea si delegarea procurorilor in functii trebuie sa fie de resortul Sectiei pentru procurori a CSM, cat timp exista o atare structura, parte a autoritatii constitutionale care garanteaza independenta justitiei. De asemenea, potrivit noului proiect, regulamentele de ordine interioara aproba prin ordin al ministrului justitiei, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe langa inalta Curte de Casatie ?i Justitie sau, dupa caz, a procurorului-?ef al Directiei Nationale Anticoruptie ori a procurorului-?ef al Directiei de Investigare a Infractiunilor de Criminalitate Organizata ?i Terorism, cu avizul consultativ al Sectiei pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii. O atare prevedere afecteaza rolul Sectiei pentru procurori a CSM.

10. Lipsa votului universal pentru alegerea membrilor CSM. Alte aspecte privind alegerea membrilor CSM (Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii)

Noutatea pe care o introducea Proiectul de lege prezentat la 30.09.2020 se referea la forma de vot universal pentru alegerea membrilor Consiliului, la care noul proiect a renuntat fara sa justifice in vreun

mod. Dispozitia era benefica pentru ca asigura o mai mare reprezentativitate si legitimitate a celor care vor fi alesi. In plus, vechea forma de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu era justificata in conditiile in care fiecare membru trebuia sa reprezinte intreg sistemul judiciar, iar nu doar pe judecatorii sau procurorii de la nivelul instantei/parchetului corespunzator gradului detinut. Cu alte cuvinte, judecatorii/procurorii alesi de colegii de la nivelul judecatoriilor, tribunalelor, curtilor de apel, inaltei Curti sau parchetelor aferente nu reprezinta doar pe magistratii de la nivelul judecatoriilor/tribunalelor, curtilor de apel, inaltei Curti sau parchetelor aferente, ci pe toti judecatorii sau procurorii din sistem, dupa caz.

Candidatii la Consiliul Superior al Magistraturii nu au calitatea de mandatar ori reprezentanti speciali ai instantelor sau parchetelor din care provin. Este esential a se intelege ca statutul de membru al CSM semnifica reprezentativitatea intregului corp judiciar. Concret, fiecare candidat trebuie sa reprezinte intreg corpul judiciar, iar nu pe categorii de instante/parchete ori o anumita instanta sau un anumit parchet. Spre exemplu, membrul CSM ales din pozitia de judecator/procuror al curtilor de apel/parchetelor de pe langa curti de apel nu indeplineste atributii exclusiv pentru curtea de apel care l-a desemnat, si nici in genere exclusiv pentru curtile de apel.

Asa fiind, rezulta si ca un candidat pentru CSM nu trebuie si nu poate sa fie desemnat a priori de instanta/parchetul din care provine. Este imperios a se intelege acest aspect, in caz contrar, jocurile de interese de la nivelul fiecarei instante/parchet vor conduce la inlaturarea in mod arbitrar a unor candidati.

Prin urmare, in situatia in care s-ar institui votul universal, nu mai exista vreo ratiune pentru mentinerea unei etape prealabile si anume, desemnarea, prin vot secret, direct si personal, a cate unui candidat al instantelor/parchetelor pentru functia de membru al Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecatorii/procurorii/procurorii militari care si-au depus candidatura. Acest filtru incalca dreptul de a fi ales si creeaza premisele formarii de intelegeri/retele pentru a desemna un anumit candidat, existand riscul ca organismul reprezentativ al sistemului judiciar sa devina un loc in care se confrunta interesele celor care au sprijinit un anumit candidat.

De asemenea, nu rezulta ce inseamna „interes personal, ce influenteaza sau ar putea influenta indeplinirea cu obiectivitate si impartialitate a atributiilor prevazute de lege”, conditie pentru inscrierea la alegerile pentru CSM. Cine, cand si dupa ce criterii verifica indeplinirea conditiei inexistentei unui interes personal? Norma nu e clara iar aplicarea ei nu e previzibila.

11. Lipsa unor termene imperative scurte si clare privind organizarea de noi alegeri in cazul incetarii calitatii de membru al Consiliului Superior al Magistraturii inainte de expirarea mandatului, pentru locul ramas vacant (Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii)

Trebuie prevazuta expres obligatia de organizare rapida a alegerilor pentru locul vacant de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, fara a da posibilitatea unor mandate ad interim controlate de vointa celorlalti membri ai CSM.

Prezenta sine die a unui membru interimar al CSM, spre exemplu in componenta completului disciplinar al Sectiei in materie disciplinara pentru judecatori, in care participa doar ca urmare a vointei colegilor sai de a nu organiza alegeri pentru postul pe care membrul interimar il ocupa este de natura a ridica semne serioase de intrebare cu privire la independenta acestuia. Prezenta unui judecator intr-un complet de judecata (cu care este asimilat completul disciplinar al CSM) nu poate fi conditionata, dependenta de vointa celorlalti membri, ci trebuie sa fie neconditionata.

12. Marirea la 3 ani a duratei cursurilor auditorilor de justitie in cadrul Institutului National al Magistraturii (Legea privind statutul magistratilor)

Marirea perioadei de scolarizare de la 2 ani la 3 ani este excesiva si nu are la baza niciun studiu de impact, nicio analiza de nevoi si nicio evaluare a situatiei personalului din sistemul judiciar. scolarizarea de 3 ani are riscul de a face indezirabila aceasta forma de accedere la profesie, raportat la modalitatea de accedere la celelalte profesii juridice si la posibilitatea intrarii in magistratura prin alte modalitati, respectiv cu 5 ani vechime in alta profesie juridica. Marirea perioadei de scolarizare va conduce la cronicizarea deficitului de personal si la un dezechilibru pe termen mediu pentru instantele si parchetele de grad superior prin corelare cu vechimea necesara pentru promovare.

Nu a fost efectuat niciun studiu de impact in acest sens, avand in vedere numarul extrem de mare de posturi vacante la instante si parchete si tendintele de pensionare din ultimii ani.

13. Eliberarea din functie a judecatorilor si procurorilor ca urmare a neindeplinirii conditiei privind lipsa cazierului fiscal (Art.202 din Legea privind statutul magistratilor)

Exista posibilitatea de impiedicare a aditerii in magistratura, respectiv, de inlaturare din functie a unui magistrat pentru simpla existenta a cazierului fiscal (fara nicio ierarhizare sau stabilire a unei legaturi intre fapta ?i exercitarea functiei), in conditiile in care actualmente cazierul fiscal cuprinde peste 300 de contraventii, multe dintre ele insignifiante, ce sunt stabilite prin Ordin al Pre?edintelui ANAF (care este un factor de decizie din cadrul Ministerului Finantelor Publice, numit pe criterii eminamente politice).

De multe ori, simpla existenta a unui debit in favoarea statului poate genera inscrierea in cadrul cazierului fiscal ceea ce ar duce la eliminarea automata si discretiionara din magistratura. Un astfel de instrument poate fi folosit de puterea politica impotriva justitiei, fiind apt sa constituie un adevarat instrument de presiune asupra magistratilor si de influentare a solutiilor in cauzele aflate pe rolul instantelor si parchetelor.

14. Procedura de promovare a judecatorilor la Inalta Curte de Casatie si Justitie. Numirea in functii de conducere (Legea privind statutul magistratilor)

Nu se justifica implicarea unui avocat in procesul de selectie a judecatorilor pentru iCCJ, in masura in care alte categorii de profesii juridice, inclusiv procurorii, sunt excluse. Se creeaza posibilitatea aparitiei unui ascendent inechitabil pentru anumiti avocati cu o vulnerabilitate corespunzatoare pentru judecatorul promovat la instanta suprema.

De asemenea, se prevede ca orice persoana poate trimite in scris sesizari sau observatii in legatura cu actele publicate pentru a fi avute in vedere la evaluare, desi „Supunerea activitatii de judecator a unui candidat la evaluarea publicului larg, inclusiv a celor care au primit hotarari nefavorabile, constituie o amenintare la adresa independentei judecatorului si un risc real de politizare.” – CDL-AD(2010)026, Avizul comun al Comisiei de la Venetia si al Directiei de cooperare din cadrul Directiei generale privind drepturile omului si afacerile juridice a Consiliului Europei privind legea sistemului judiciar si statutul judecatorilor din Ucraina, §§60.

In scopul inlaturarii oricaror discutii legate de lipsa de impartialitate, dar si al imbunatatirii procedurilor pentru numirea in functii de conducere la instantele judecatoresti, respectiv in functia de judecator la inalta Curte de Casatie si Justitie, tinand seama ?i de recomandariile Comisiei Europene formulate de-a lungul timpului in cadrul rapoartelor MCV, trebuie reglementate urgent urmatoarele aspecte:

- *selectia comisiilor de concurs trebuie sa fie realizata exclusiv prin tragere la sorti, la nivelul Institutului National al Magistraturii; regulile de desemnare ar trebui sa fie mai detaliate, sa existe criterii transparente de inscriere in baza de date si de desemnare in comisii, precum si reguli de limitare a numarului de participari;*
- *interdictia de numire ca membru in orice alta comisie constituita pentru selectia judecatorilor vreme de trei ani de la data la care acel judecator a fost desemnat membru al unei comisii de concurs privind functiile rezervate judecatorilor in sistemul judiciar;*
- *interdictia de numire ca membru in aceste comisii a persoanelor din afara corpului magistratilor care au desfasurat activitate politica sau cel putin aparenta de activitate politica cel putin trei ani anterior numirii;*
- *reglementarea unor criterii clare pentru evitarea conflictelor de interese intre membrii comisiilor de concurs;*
- *ar trebui reglementata o interdictie de a exercita mai mult de doua mandate in functie de conducere, indiferent daca s-au obtinut prin concurs (presedinte/vicepresedinte) sau prin numire (presedinte de sectie) si indiferent daca este vorba despre aceeasi instanta sau de instante diferite, intrucat exista persoane eternizate in functii de conducere; degrevarea de activitatea de judecata a judecatorilor care exercita functii de conducere ar trebui sa aiba o reglementare de principiu in lege; ea este prevazuta de art. 93 alin. 2 doar pentru membrii comisiilor de evaluare, dar in fapt se practica in toate functiile de conducere. De asemenea ea nu trebuie sa fie completa, intrucat persoanele degrevate pierd contactul cu activitatea de judecata si nu ii mai percep dificultatea. Aceste persoane ar trebui ca, in virtutea functiei de conducere pe care o ocupa, sa se preocupe ca judecatorii sa aiba un volum de activitate adecvat, care sa le permita studierea a cauzelor si respectarea termenelor de redactare a hotararilor, insa o astfel de obligatie nu este prevazuta in lege;*
- *CSM numeste comisiile de concurs din INM, iar nu Consiliul stiintific al INM – in felul acesta CSM controleaza de facto INM.*

15. Evaluarea magistratilor care ocupa functii de conducere potrivit unor criterii mai putin relevante (Legea privind statutul magistratilor)

Magistratul care ocupa functii de conducere este evaluat potrivit unor criterii irelevante – 5 acte relevante pentru activitatea manageriala; in realitate ar trebui sa se evalueze gradul de realizare a planului de management (pentru a nu ramane un document pur formal); sa fie consultati magistratii din instanta (astfel de consultari nu se fac niciodata, nici la numirea in functiile de conducere); sa fie evaluate activitatea instantei (incarcatuura de dosare, numarul de dosare restante) si, in situatia in care se constata deficiente persistente, sa se analizeze in ce masura s-au facut demersuri pentru a fi remediate cu ajutorul CSM/MJ. Nu sunt stabilite conditiile in care un magistrat care ocupa o functie de conducere desfasoara numai activitate specifica functiei de conducere, sau atat activitate specifica functiei de conducere cat si activitate specifica functiei de executie. Acest lucru ar trebui stabilit prin lege, iar nu lasat la aprecierea respectivei persoane.

16. Cresterea vechimii efective necesare pentru numirea ca procurori in cadrul DNA si DIICOT (cel putin 10 ani in functia de procuror sau judecator). Cerintele de vechime efectiva pentru promovarea judecatorilor si

procurorilor la tribunale, tribunale specializate, curti de apel si parchete de pe langa acestea, precum si la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie ?i Justitie (Legea privind statutul magistratilor)

Nu exista o baza de selectie pentru aceasta vechime (cel putin 10 ani in functia de procuror sau judecator), directiile functioneaza deja cu deficit cronic de personal care se va generaliza in aceasta ipoteza, avand in vedere si numarul imens de posturi vacante de procuror in sistemul judiciar (peste cateva sute). O vechime de cel putin 10 ani in functia de procuror sau judecator inseamna in prezent 12 ani (cu tot cu cei 2 ani din INM) iar in ipoteza modificarii legii statutului magistratilor va insemna 13 ani.

De asemenea, limitele de 7 ani vechime in functia de judecator sau procuror, pentru promovarea in functia ori, dupa caz, gradul de judecator de tribunal sau tribunal specializat ?i procuror la parchetul de pe langa tribunal sau la parchetul de pe langa tribunalul specializat, 9 ani vechime in functia de judecator sau procuror, pentru promovarea in functia ori, dupa caz, gradul de judecator de curte de apel ?i procuror la parchetul de pe langa aceasta, respectiv de 10 ani vechime in functia de judecator sau procuror, pentru promovarea in functia ori, dupa caz, gradul de procuror la Parchetul de pe langa inalta Curte de Casatie ?i Justitie vor putea determina deficiente semnificative si imposibilitatea ocuparii posturilor vacante, avand in vedere si deficitul actual de peste 1000 de locuri vacante de judecator si cateva sute de locuri vacante de procuror.

17. Eliberarea din functie a judecatorilor si procurorilor prin pensionare conditionata de finalizarea tuturor cauzelor aflate in lucru. Lipsa unor dispozitii care sa asigure posibilitatea indeplinirii acestei conditii (Legea privind statutul magistratilor)

Dezideratul incheierii carierei de magistrat prin finalizarea tuturor lucrarilor pe care acesta le are repartizate este unul dorit de corpul magistratilor fiind insa imposibil de realizat in lipsa unor reglementari clare care sa permita efectiv indeplinirea acestei conditii. Pentru a fi posibila o astfel de conditionalitate este necesara o procedura anterioara momentului pensionarii, in care magistratului sa nu ii mai fie repartizate cauze noi si care sa aiba in vedere situatia unitatilor de parchet si instantelor care functioneaza cu deficit constant de personal si in cadrul carora incarcatura constanta este la nivelul sutelor de dosare”.